U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Josefa Baxy a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **O. O. M.**, zastoupeného Mgr. Gabrielou Kopuletou, advokátku se sídlem Havlíčkova 1043/11, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2017, č. j. OAM-272/ZA-ZA11-K03-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 8. 2018, č. j. 28 Az 10/2017 – 36,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené advokátce žalobce Mgr. Gabriele Kopuleté **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 9. 2017 neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Soud se ztotožnil s žalovaným, že výpověď žalobce o obavách z napadení a zabití v důsledku jeho tvrzené homosexuální orientace vykazovala značnou míru rozporů, a proto nebyla věrohodná. Žalovaný upozornil žalobce na konkrétní rozpory a dal mu příležitost se k nim vyjádřit. Žalobcovo vysvětlení však nebylo možné považovat za uspokojivé. Krajský soud popsal nejzásadnější rozpory, které vyplynuly z protokolů o pohovorech, a uzavřel, že rozdílné odpovědi na stejné otázky nelze hodnotit jako doplnění nebo korekci, neboť se jednalo o zcela rozdílný popis událostí (odlišné verze).

[3] Zásadní nesrovnalosti ve výpovědích nelze vzhledem k jejich charakteru přičítat běžnému zapomínání a neobstojí ani vysvětlení žalobce, že má problémy s pamětí z důvodu zranění na hlavě. Toto vysvětlení žalobce uváděl ve chvílích, kdy neuměl odpovědět na otázku žalovaného a omlouval tím neschopnost jasně a podrobně popsat důležité události. Nadto, k dotazům na zdravotní stav uváděl vždy pouze problémy s hybností kloubu u prstu na ruce, který mu byl v ČR ošetřen. Žalovaný správně uvedl, že u osoby zraněné na hlavě by bylo možné akceptovat i úplný výpadek paměti nebo uvádění nepřesných údajů, není ale možné přijmout, aby žalobce svou původní výpověď zcela popřel nebo zásadně změnil s odůvodněním, že má problémy s pamětí. Nevěrohodnost žalobce umocňuje také skutečnost, že po tvrzeném útoku setrval ve své vlasti ještě další tři roky a po tuto dobu podle svých vlastních slov žádné zásadní potíže neměl. Také v ČR se bez zjevných potíží zapojil do života africké komunity a hledal si zaměstnání s tím, že může využít svých dříve nabytých znalostí při opravách automobilů.

[4] V žalobě žalobce nijak zjištěné rozpory nezpochybnil, ani nevysvětlil. Zopakoval pouze stručně své tvrzení o své sexuální orientaci a poukázal na zprávy, podle nichž jsou osoby s homosexuální orientací vystaveny v Nigérii pronásledování. U žalobce však podle soudu nebylo možné shledat důvodné obavy z pronásledování, neboť rozpory v jeho výpovědích jsou takového charakteru, že činí celý jeho „azylový příběh“ nevěrohodným. S vysokou mírou pravděpodobnosti lze pochybovat i o samotném tvrzení, že žalobce patří mezi osoby s odlišnou sexuální orientací.

II. Obsah kasační stížnosti

[5] Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, z důvodů které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s“).

[6] Krajský soud podle stěžovatele nesprávně posoudil naplnění důvodů pronásledování podle § 12 zákona o azylu. Stěžovatel je osobou náležející do menšiny označované jako LGBTI a byl v Nigérii pronásledován pro svou odlišnou (homosexuální) orientaci. Stěžovatel má důvodnou obavu z návratu do země původu, kde byl pro svou sexuální orientaci zabit stěžovatelův partner. Skutkový stav, ze kterého správní orgán vyšel, se nedůvodně odchyluje od skutečností tvrzených stěžovatelem, zejm. odhlíží od stěžovatelem tvrzených specifických důvodů pro udělení mezinárodní ochrany a zabývá se pouze hledáním odchylek ve výpovědích stěžovatele, aniž by zohlednil jeho zranění hlavy. Rozsudek krajského soudu je podle stěžovatele nepřezkoumatelný, neboť nedostatečně odůvodnil závěr o stěžovatelově nevěrohodnosti.

[7] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Kasační stížnost je přípustná. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je ovšem také její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti a výčtem jejích typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS, na jehož odůvodnění na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[9] Vzhledem k obsahu kasačních námitek by mohl připadat v úvahu důvod přijatelnosti spočívající v zásadním pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. S ohledem na obsah spisu a s ním spojená skutková zjištění Nejvyšší správní soud takové pochybení neshledal. Soud neshledal ani tvrzenou nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu pro nedostatek důvodů. K podmínkám, které je třeba kumulativně splnit pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 nebo § 14a zákona o azylu, se soud již podrobně vyjádřil např. v rozsudcích ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008 - 71, či ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008 – 62, a to včetně podmínek, za nichž může být sexuální orientace považována za znak příslušnosti žadatele k určité sociální skupině ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu (viz např. rozsudek ze dne 5. 10. 2006, č. j. 2 Azs 66/2006, č. 1066/2007 Sb. NSS). Na základě tvrzení stěžovatele a obsahu spisu soud považuje za nepochybné, že stěžovatel tyto podmínky nesplňuje.

[10] Rozhodnutí žalovaného je založeno na závěru o celkové nevěrohodnosti stěžovatele vzhledem ke zjištěným podstatným rozporům v jeho výpovědích. Tento závěr stěžovatel v žalobě nijak nezpochybnil, ale směřoval námitky zcela mimo rozhodovací důvody napadeného rozhodnutí. Obdobně ani kasační stížnost neobsahuje námitky, které by byly s ohledem na svou obecnost a obsah způsobilé zpochybnit rozsudek krajského soudu.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[11] Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, proto ji odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[13] Stěžovateli byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2018, č. j. 1 Azs 315/2018 – 26, ustanovena zástupkyní advokátka Mgr. Gabriela Kopuletá. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Soud však zástupkyni odměnu nepřiznal, protože v řízení o kasační stížnosti neučinila žádný úkon právní služby, za který by jí náležela odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2019

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu